

Forfatter: Goldschmidt, M. A.

Titel: Udrag fra Arvingen

Citation: Goldschmidt, M. A.: "Arvingen", i Goldschmidt, M. A.: *Arvingen*, udg. af Johnny Kondrup , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, 1988, s. 123. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-goldschmidt01-shoot-idm140700592912864.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Arvingen

Hele Hovedbygningens Stueetage var delt i to ligestore Afdelinger: Et »Museum« tilhøre, og Bibliotheket tilvenstre. Museet, som det af Folkene kaldtes med Ærefrygt, indeholdt endel mærkelige Misvæxter, nogle store Coraller, endel japanske Vaser samt lakerede og Elfenbenssager af Værdi, adskillige kostbare Smykker og Vaaben, der havde tilhørt berømte Personer, en ægyptisk Mumie, en Talisman, d.v.s. et Stykke grønt Silketøi med arabisk Indskrift, som Lord Byron havde baaret, Cranier, tildels i Gibs, af berømte Mænd eller Forbrydere m. M.; desuden nogle udmærkede moderne Vaaben, Gaver fra fyrstelige Personer til den afdøde Fyrste, og to særdeles smukke, blanke firepundige Kanoner paa Lavetter og med alt Tilbehør, ligeledes en Gave til ham fra et Kanonstøberi, som han havde beskyttet. Omkring Kanonerne stode Standarter, som Fyrstens Forfædre havde baaret i Slag, eller endog taget. Det hele Museum var en Blanding, der vidnede om en dannet, fornem Persons Dilettanteri. Den eneste Samling, der syntes nogenlunde fuldstændig, bestod af udstoppede Dyr og Fugle, der repræsenterede Sondrio-Districtets Fauna. Desto fortræffeligere var Bibliotheket. Det indeholdt ikke blot en saavidt mulig fuldstændig Samling af Værker i flere Videnskabs-Retninger med kostbare Kort og Tegninger, men ogsaa en politisk Literatur, bl. A. den franske *Moniteur complet* fra dens Begyndelse, en velordnet Række af Flyveskrifter og Blade fra den første franske Revolution og Manuskripter henhørende til Øvre-Italiens Historie i det forrige Aarhundrede. Næsten alle Bøgerne vare massivt og pragtfuldt indbundne - en borgerlig Formue var anvendt derpaa - og stode i store, blanke Glasskabe, hist og her forsynede med Læsepulte og andre Bekvemmeligheder. En særskilt Række Skabe, der stod midt i Salen indenfor fire Søiler og et stærkt Messinggitter, indeholdt indbundne Manuskripter henhørende til den fyrstelige Families Historie, og en enkelt, temmelig lang Hylde bar den egenlige Helligdom: den afdøde Fyrstindes Dagbøger. Hun havde fulgt sin Gemal paa hans Gesandtskaber til forskellige Hoffer, og den gamle Castellan, der viste mig om, men forresten ikke kunde læse, forsikkrede hviskende, at her var Ting af Vigtighed for selve Keiserhoffet, hvorfor der ogsaa altid blev holdt Nattevagt udenfor Bibliotheksalen. Jeg forstod nu, at man ikke havde kunnet give mig Adgang til denne Sal uden at paalægge mig et Ansvar, og jeg erfarede ogsaa senere, at Hr. de Potter og hans Compagnon Begge vare gaaede i Caution for mig. Derimod forstod jeg ikke, hvorfor man ikke havde flyttet Samlingen fra en saadan Udkant af Riget til Hovedstaden. Castellanen sagde, at Fyrsten nylig var død, og hans gamle Intendant og Bibliothekar havde de ogsaa ikkun for kort Tid siden jordet, og desuden, tilføiede han stolt, det er jo Keiserens Eiendom, hvem vilde vove at forgribe sig paa den? For en Sikkerheds Skyld er der kommet en halv Snes steyerske Soldater hertil for at passe paa i de mørke Nætter og holde Brandvagt.